

Sygn. akt I PZ 5/22

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie z powództwa B. P.

przeciwko D. w R.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 4 października 2022 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Nowym Sączu

z dnia 7 października 2021 r., sygn. akt IV Pa 37/20,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowieniem z 7 października 2021 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki B. P. od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 28 kwietnia 2021 r. wobec jej nieuzupełnienia ze względu na brak formalny i późniejsze złożenie skargi kasacyjnej po terminie do jej wniesienia.

W zażaleniu powódka zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c., wskazując, że po wezwaniu uzupełniła braki skargi poprzez złożenie podpisanej skargi z kompletem stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Uzasadnienie wyroku zostało doręczone pełnomocniczce skarżącej 15 czerwca 2021 r. (k. 805 akt), zatem termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął 15 sierpnia 2021 r. (art. 398⁵ § 1 k.p.c.).

Jest to termin, do którego pełnomocniczka bez wezwania mogła uzupełnić braki skargi, czyli formalne lub konstrukcyjne.

W przypadku wad konstrukcyjnych pełnomocnik nie jest wzywany do ich uzupełnienia, gdyż jest to podstawowy obowiązek wnoszącego skargę. Sąd nie wzywa do usunięcia wad dotyczących elementów skargi określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Sanacji na wezwanie podlegają tylko braki określone w art. 398⁴ § 2 i 3 k.p.c. (art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Zarządzeniem z 17 sierpnia 2021 r. wezwano pełnomocnika powódki o uzupełnienie braków skargi kasacyjnej przez własnoręczne podpisanie skargi i jej odpisów w terminie 7 dni.

Sąd drugiej instancji stwierdził, że termin wyznaczony w wezwaniu upłynął 27 września 2021 r. Pełnomocnik nie wykonał wezwania, gdyż nie podpisał skargi kasacyjnej w pierwotnej wersji. Złożył natomiast ponownie skargę kasacyjną, wprawdzie podpisaną, ale uzupełnioną o kilkanaście stron.

W tej sytuacji, skoro skarga kasacyjna w pierwotnej wersji nie została podpisana, czyli nie zostało wykonane zobowiązanie zawarte w wezwaniu do uzupełnienia braku formalnego skargi, to z powodu tego braku mogła być odrzucona.

Pozostaje ocena skuteczności złożenia skargi kasacyjnej 27 września 2021 r.

Ocena ta jest negatywna, gdyż jak wskazano termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął 15 sierpnia 2021 r.

Złożenie skargi kasacyjnej 27 września 2021 r. nie może być kwalifikowane jako uzupełnienie pierwotnej skargi, gdyż skarga kasacyjna została uzupełniona o kilkanaście stron uzasadnienia i po terminie do jej wniesienia. Uzasadnienie podstaw kasacyjnych to element konstrukcyjny skargi (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) i jak wskazano nie jest dopuszczalne takie uzupełnienie skargi po terminie do jej

wniesienia. Pełnomocniczka skarżącej nie była też wzywana o uzupełnienie skargi kasacyjnej w ten sposób.

Została wezwana do uzupełnienia braku formalnego pierwotnej skargi przez jej podpisanie.

Pierwotna skarga nie została podpisana w terminie określonym w wezwaniu.

Obie te sytuacje są niezależne, czyli nieuzupełnienie braku formalnego skargi na wezwanie oraz złożenie skargi w wersji odmiennej od pierwotnej po terminie do wniesienia skargi. Obie też samodzielnie (odrębnie) uzasadniały odrzucenie skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Tarci na znaczeniu zarzut zażalenia, że wszelkie wymagania konstrukcyjne skargi kasacyjnej zostały spełnione już w piśmie z 12 sierpnia 2021 r., skoro pismo to zostało odrzucone jako skarga kasacyjna nie ze względów konstrukcyjnych, tylko ze względu na braki formalne skargi, których nie uzupełniono po wezwaniu.

Pełnomocniczka skarżącej nie była wzywana do dołączenia brakujących stron skargi kasacyjnej, a tylko o podpisanie skargi i jej odpisów.

Późniejsze złożenie skargi z dalszymi stronami mogłoby odnieść skutek, gdyby skarga została złożona w terminie do jej wniesienia. Nie ma znaczenia to, że „omyłkowo” nie dołączono „brakujących” stron.

Nieuprawniona jest zatem teza zażalenia, że skarga kasacyjna złożona w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braku stanowiła dokładnie to samo pismo (z 12 sierpnia 2021 r.), skoro zażalenie podaje, iż pismo to uzupełniono o omyłkowo niedołączone strony.

Sumując, skarga wniesiona 13 sierpnia 2021 r. została odrzucona ze względu na braki formalne, natomiast skarga złożona 27 września 2021 r. została odrzucona jako wniesiona po terminie.

Czym innym jest rozszerzenie uzasadnienia podstaw kasacyjnych w terminie do wniesienia skargi i czym innym jest wniesienie skargi po terminie do jej wniesienia - (por. postanowienia Sądu Najwyższego choćby z 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05, z 19 maja 2016 r., III CZ 18/16, z 28 grudnia 2016 r., II CSK 419/16).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji – art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[as]

